

Keleivis, Karaliaucziuje
kasltarninką išdūdams, taš-
toj, ant bile kofio Pūsto
apsteliotą, su Pustpinin-
geis ant Verrainio Metū
4 Sgr. 9 Pf.

Keleivis

is

Apsakimū Štatimai i Ke-
leivė kastroj po 2 Sgr. už
kožną, simuskeis Raštais
iš drūkavotą Eilę. Gromas
tas reik hen atrahyti
Löbenichtsches Ho-
spital № 1.

Karaliaucziaus Broliams Lietuwininkams Žinės parnešas.

№ 36.

Karaliaucziuje, 5. Septembėri

1865.

13. Nedėsdienėje po šv. Traicės.

Evangeliija: Luk. 10, 23—37.

Gromata: Gal. 3, 15—22.

Jožepo Vargas.

(Persiskaityt: 1 Moiz. 39 Persk.)

Taip wargingay, kaip su Jožepu nusidawe, taip nusidūd tikt retay kofiam žmogui, o jo Bargū Bėgis yra todėl ir lyg koks pirmėinas Abrozās ir Pajenklinimas Bargū paties Diewo Sunaus rokotins. Nū Szalies ir nū Szirdies didėy bagoto Tėwo, kūrē jī karščiausey mylėjo, ir iš sawo gerujū Dienū per nelabąjē Rankā sawo nelemtūjū Broliū šalim paplėstas, tam jīs i swe- timā Žemē swetimiems žmonėms lyg koks n'išmintingas Gywolis pardūtas, kur jīs Karaliaus Kamarponiui Potiparui per Berginī šlūžiti ir prasčiausiusius ir sun- kiausiusius Darbus, kuriū jīs Tėwo Namūse wisay ne- prateš buwo, atlikti tur. Ale iš sawo Tėwisškės atsto- dams jīs tačziau n'atstojo nū sawo Diewo, o tas jī todėl taipojau ne prastojo. Taipo ir tu, miels Krišč- cionie, jū toliaus taw tenē nū sawo Mylimujū o ir nū sawo Palaimōs šfirtis, jū menkiaus šfirtis nū sawo Diewo, tay tas ir tawē ne prastoš ir bus tawo tawo Prastojime ir Barge saldziausias Palinkšminojimas ir štipriausia Pagalba, kaip tenay Jožepui.

Ponē Diewē waldo ir lankoja žmoniū Szirdis kaip Wandens Upeliūs, o kaip weik jīs tikt nor, tay tiems, kuriūs jīs myl, tur ir swetimajū ir pikčiausū žmoniū Meile pripulti. Szitokiu Budu gawo Jožepas ir prie sawo Pono Potiparo Malonēs rasti, kad tasai jī, norint pirma prie prastujū ir sunkiausujū Darbū pristatēs budams, potam i Butā ėme, o bewēik ir wy- riausū Berginiū ant wiso sawo Buto, ir Užweizdu ant tītū Berginiū padare. Tai jau buwo didelis Palengwi- nims jo buwusiojo Bargo ir, iš Wiršaus žiurint, kaip kofē wiršutine Palaima rokotina. Tačziau šita Palaima wirtto jam ney mislite ne mislijant i Nepalaimā. Taip ir mes meilšjam daug Sykiū gerešniū Dienū apturėti ne žinodami, kad po šitomis geromis Dienomis Welnio Pamydas tyko, mus i Prapulti nugramzdinti. Jožepas i Potiparo Namūs parėjēs budams parėjo i Artybē

šito Pono gashingosės Moteriskės. D kaip Welns Rojuje Ewā Zalczio Paweikšle gunde, taip gunde jīšai Jožepā šiczion Paweikšle newiežlibōs Moteriskės, prie kuriōs wiša Welnyšte suglausta rados, neczystasis Pa- geidimas, Melas ir žudimas, nēša tai juš regima, kad jī, jey tai butu pagal jōs Walę ėjē, butu Jožepā, kuri jī iš Pradžios rodēs mylinti, i Smerti padawusi.

Tas Vargas, i kuri Jožepas taipo per bašiusius Welnio Pagundimus parėjo, buwo didesnis už pirmajī. Tačziau jīs šitoj Romoj ištrimojo ir Pergalėjimā aptu- rėjo. Jīs ne derėjo su Griekū, bet stātes prieš jī štiprey, ant Pirmo to atsimindams, kaip jīs taipo grie- šidams prieš sawo Pona nusidėtu, kūrē ant jo sawo wišā Nusitikejimą buwo guldeš; ant Antro anai žiuponei primindams, kad jī, budama sawo Wywo Moteriskē, jam Wiernybē laikyti kalta ėsanti, ale ant Trečio ir wyriaus- sey jīs istare, kad jīs nieku Budu ne galis prieš Diewā, sawo Wiešpatē grięšiti. Taip daryk ir tu Pa- gundime, o tawo štipriausis Atšignimas t'ėsie ans Jožepo žodis: „Kaipgi aš galėcziau taip sun- kēy nusizengt ir prieš Diewā susigrięšit.“ Iš Tiesōs: Weikšias i Kalėjimą ir i Smerti, ne kaip i Griekā. Amen!

Diafonisū Darbas Jeruzalėj.

Anday mes iš Jeruzalēs jau Majumā Žinės parnešē, norim šendien wēl tenlinkay sawo Akis nu- veipti ir ypaczey ant to daboti, kaip tenay su Dia- konisū Darbu štow, kuri Nabastininks Kunigš Glydneris iš Kaiserswerth šwentame Mieste itaisēs ir apie kuri Diewo Karalystēs Nusidawimūse taipo pa- sakojama:

„Jau tai dabar bewēik bus keturiolika Metū, kaip musū Diafonisšēs, šilpnay ir baimingay sawo Darbā Jeruzalėje pradėjo. Dgi štay, kaip Wiešpats šitā Darbā šime trumpame Gžese taip regimay auginęs. Daug Trukinimū ir Gašininimū, i Keli parėjusujū, kurie rodēs busē n'apwaliojami, yra iš Kelio atimti, o jū Wietoj yra Nusitikejimas i anū žmoniū Szirdis iēsēs. Momedonai dabar Kriščcioniū Buta jau toliaus n'ė- žwelg, kaip kofiu Szuntū arba Kiautiū Stalda; jie gywena, miegt ir walgo musū Namūse, klausosi tūse

Diewo Žodžio, beje jie cze išmoksta liaur ir už savo Geradėjus melstis. Abessyniškėi Žmonės, pirm keturios Metū dar baukštus prieš mus, kaip Paukščėi ant Lauko, jėškė dabar melsdami prie musū Pagalbės ir Upgynimo, o Grykai, kaip ir kitū Bierės Išsipazinimo Kriškėcionys, pradeda numanyti, kad jų apmirusiosios Baznycios esancios tikrojo Gynasties Wandens ne tekusios. Musū Diafonisū Butas ant Siono Kalno tur tą Pawadinimą, be Žodžio, bet tikl wienat Darbu Nustitėjimo Seklą tarp anū tuleropū bėdningujū, ten gyvenancziujū Žmoniū Giminiū išfėti ir taipo Dirwā Žodžiui prigatawiti. Su šita prasta Sluginės Szlužba, kurę ji Pasiuntinystėi atliekt, ji yra mielay pakajinga. Dar wis septynios Seseres dirba Jeruzaleje, keturios mokincziuos, trys Ligonis prikawojancziuos Seseres. Dgi priegtam du iš siczion (iš Kaiserswerth) ten nusiustu Tarnu ir wiena Szlužainikė Merga.

Diafonisū Butas Jeruzalėj suglaudžia sawij dwilinkā arba dwejojā Darbā, nēsa cze randas:

1) Diafonisū Ligonbutis arba Spitole ant Kalno Sion.

Kaip mes pirm penkiū Metū pasakoti galejom, kad tarp ano Szimto musū Jeruzalės Bute prikawotujū ir gyditujū Ligoniu ir kokie 30 Momėdonū buwė, tay mes toktai su praėjusis Czėsais sulygindami jau už didelē Daiktā laikēm, už labay dziaugsmingā Ženkļā, o kagi mes šendien galim apsakyti?

Mete 1862 tape tenay 379 Ligonis prikawoti, 134 daugiaus ne kaip Mete pirm to; tarp jų radosi 170 Momėdonū ir 35 Abessyniškū Žmoniū. Pasłutiniame Mete — nū 1 Meijo 1863 iki 1 Meijo 1864 — Ligoniu Škaitlius jau wēl 103 didesnis buwo pastojęs, nēsa iš Wiso tape cze 482 Ligonis prikawoti, iš kuriū tikl 12 te pasimire, ale 5 tujū tape jau pusmiri i Butā atgabenti. Tarp šitū 482 Ligoniu buwo 278 Momėdonū, taygi toli per Puse, o priegtam dar 22 Abessyniškū, kurie pirma mums powisam ne prieinami buwo. Priegtam Ewangėlistū Wołėczū 4 — musū Wierā priemusiū 12 — Žydū 4 — Grykū 93 — Katilikū 40 — Armėnonū 6 — Koptū arba senujū Egipcziōnū 2 — Syrijonū Kriškėcioniu 2 — Ewangėlistū Arabijonū 18 — Ewangėlistū Armėnijonū 1. — Ans labay didysis, Mets iš Metū wis didyn augasis Škaitlius prikawotujū Momėdonū išrodo, kad tieji wis didesni Nustitėjimā ant ano Buto igaun, taipo, jog Darbas Diafonisū, už nemenkā Pasiuntinystės Darba-wiete tarp Momėdonū laikytinas. Kad cze ne taip per Žodi, kaip jų labjaus per Darbus, Pasiuntinystės Darbas woromas, tay tūmi šita Darbawiete pastoj tikl dar swarbesne. Momėdonai tur pirma Kriškėcionystės Meilė išpazinti, jeib jie istengtu išmanyti, iš kokiūs Wersmės ji twystanti. Ale tai mums yra ypaczey dywins, bet ir linksmingas Daiktas, kad ir Abessyniškėi pradeda wis daugiaus mumis išsitikėti, apmisljant, kaip labay tie šėip prieš

Eyropiškū Žmonės baukštus yra. Ypatiskā Išrodimā sawo Pasititėjimo ir Dėkingystės dawė Momėdiškėi prie pirmasłutiniuosės Metū Szwentės. Jie nukirto nū tū pacziū keliū Palmū Medziū, ant Wietės senosės Žydū Baznycios stowincziujū, Szakucziū, jeib tomis musū Seseres sawo Butā pasweistu, bet toktai mes jiems turim jų aukščiaus prirokoti, to atsimindami, kaip astrey Momėdonai Žmonės anā senajā Žydū Baznycios Wietā, ant kuriūs dabar dwi Momėdoniškėi Baznyti stow, prieš Kriškėcionis saugoja.

Dusiū Uprupinimą yra daugiausey Kunigs Walentineris, Jeruzalėj gyvenasis, senu Budu išprowijęs. Šis Wiso rokojant yra Klausytojei labay dabotingi, o tulā Kartā randasi ir kokia atwira Szirdis, kuri su sawimi dūdas apie Dusios Šganimą kalbėti. Pirm Drumpo, — taip pasakoj Sesū Emylije, — Pradžioj Meto 1864 turėjome Momėdoniškā Jaunikaiti, kokiū 18 Metū senā iš wieno Kiemo ne toli nū Miestelio Nablus arba Sikem, kursai Ewangėlijā su Godumu priėme. Kadangi jis Arabiškay šlaityti mokejo, tay jis kitiems Ligonims stropjey pasłaitė. Šis Diafonisū Buto atslodams melde jįjai naujū Testamentū, sakydams, kad jis noris Žmonėms sawo Kieme taipojau pasłaityti, nēsa tie Nieko apie Ewangėlijā ne žinā. Koki Czėsā potam atėjo Ligonis iš to paties Kiemo. Šis šito Žmogaus mes girdėjom, kad ans jaunasis Momėdonas, sawo Apšėimimą ir tikray išwedęs. Ans Ligonis buwo tai patš iš jo Burnūs girdejęs ir gawo dabar prie musū apie kelintā Dalykā, kursai jam n'išmanoms buwo pasilikes, platesni Šguldimā. Ypaczey didelē Dziaugsmā padare mums wiens kone powisam nepriregis Momėdonas. Jis wis iš Wien norėjo kā apie Diewo Žodi girdėti. Nekursai jauns Katiliks iš Nablus (t. e. Sikem), kursai šale jo ant Patalo gulėjo ir geray Arabiškay šlaityti mokejo, pasłaitė jam kā kelis Kartus per Dienā, ale wis tikl tada, kad jam tai pamėgo; bet Kartais, kad jis ne labay noringas buwo, tay jis ne šłaitė. Dėl to tada Momėdiškis šłaudzey pasłigode. Moteres iš Wiso rokojant, tur labay atšipusę ir Nieko ne atbojancziā Szirdi be jokio dwasiškio Pajutimo. Jos ir ne daug kā pasi-procewoj ir išsipazysta tiesiog ir be jokio Užsłėpimo: „Mes kaip kokie Sauczei, kaip Galwije, kaip Asilai.“ Tacziau išrodo Diewo Žodis ir prie wiendės bey kitūs tarp tujū sawo gynus-daranczeje Sylā. Meloti bey Diewo Wardā nūprosnay wartoti rodos Rytzemjū Žmonėms taip priprasta ir priaugusi, lyg kaip atšikwėpti. Tacziau prie kelintojo mes gawom matyti, kad atšikartojasis Pamėldimas ir Pamokinimas ne nūprosnas pasilikes. Lauke Spitolės arba Ligoniu Buto dar taipjau daug Liekarstwu Ligonims Jeruzalės Mieste išbūdama. Tris Kartus per Nedielę pareit apie Puse Szimto Arabijonū i Jeruzalę pas Liekoriau (arba Daktarā) ji dėl sawo Ligu paklausti ir Liekarstwu nū musū Sesers Aptėkardės priimti, arba sawo Konas nū Sesers dūtis išsiczysti-

dintis ir apsiribintis. Tarp fitų Vigonių yra taipojau daug Momėdonų; o taipojau ir siczion randa kelintas gers Jodis kelintą gerą Wictą.

Wiena didžiausijų Bėdų, taip rašo Cesū Aptė-karka, yra wis Plėczkū ir Plėczkucziū Stoka. Dulos Moteriskės jau weikiauš nor be Liekarstwōs pasilikti, užiot jos nū tū Auksō Stukiū ir Stukeliū, kurius jos ant Szniurū susiwarcsziusios ir aplink Galwā apsiribusios nesioja, koki ant Nusipirkimo kokiōs Plėczkōs apstėmusios ipleisti. Pirm Drumpo paprasė manę Moteriskė, kad aš jeišei Mazumā Akiū Žoliū (Drupū) dūcziau, bet ji ne turėjo Plėczkōs ir pridawė man sawo didiji Dškōs Raili, kuriame ji, aš ne žinau, ar Swiesto ar Aliejaus, i Miestą buwo atnešusi, kad aš jei Akiū Wandenėlio i tą ipilcziau. Keli nor, kad jiems jū Plėczkōs pilnos Liekarstwomis pripilditos taptu, o norint tos ir didelios Pymo arba Wyno Plėczkōs butu.

2) Užauginimo Butas.

Ir kita antroji Szaka musū Diakonissū Staisimo ant Siono tur, ant regimujū Pedū Pono Diewo nu-žwelgiant, mus ragint, pakarney bey linksmy giedoti „Kagaukit ir regėkit, koks meilingas Wieszpatš yra“ Penkis Metus atgal atsižwelgdams, tay mes tūczes jau dziaugėmės, kad mes gawom Skaitliu Waikū, mums pawieritujū, iki per 20 užaugusi matyti. Bet dabar krynštauj ir šokinėja, walgo ir miegti, werkia ir jokias, meldzias ir dirba Puse Szimto Waikū aukštame Ruime, baltū, rudū ir jodū, Swangeliskū, Grykiskū, Abessyniskū ir Momėdoniskū Waikū, ale kad tokios tuleropos Szirdys ir Luos sawo Giesmeles, kaip antay: „Liaupsink Dusele mano“ arba: „Ak koks Šfganimš tai, Awele Kristaus buti“ giedoti pagaun, tay iš to pasidaro toks meilingas Balsū Sutarimas, kad mums Szirdis Kune iš Dziaug-smo jokias. Szitos Kudikiū Maldos ir Giesmės pasikels nū puštojo žemiskajo Siono iki i dangiskaji, ir nusauks žemyn gywuš darancę Malonės Kasq Wieszpaties ant sudziurwusijū laukū šwentosės Žemės ir šwentojo Miesto wis daugiaus ir daugiaus.

Ypaczey už Moteriskases yra Kupinimo Rytū Žemėse labay diden Reikals. Mes pirmay girdejom, tą Moterės ten paczios apie sawę kalba. „Mes Gal-wije! Mes Usilai.“ Tangi ir apie tokes Usilenes kalbetas yra ans Wieszpaties Prisakimas: „Atriszkite jes ir atweskite jeses pas manę!“ Wieszpacziui jo Malo-nėje pamėgo, musū silpnases Diakonises kaip sawo Rykus wartodams, jau tulqjė suristq Mergaitės Dušiq atrishti ir pas ji nuwesti. Wiena bey kita tujū yra kaip Mokitoje, ar kaip Gaspadine ir Namū Motina jau ir pati Be-dėja pas Pona Jezu pastojusi, kaip antay musū Mir-jam, kuri Damaške grazey ir meilingay žydincę Szuiulė andš Žemės Žmoniū Dukterims isitaisiusi prilaišo.

Prie Waikū, kurie dar Namūse auginami, isšiwerzia, kaip tai ir prie musū wisur nusidūd, piktoji Prigimtis gana labay tanke, ale iš Wiso rokojant jie yra patogūs

ir paklusnus, ogi keli isrodo širdingą Meilę Šfgagany-tojop.

Labay didelis Dziaugsmas mums tai yra, kad jau ir kelios Momėdoniskū Mergaicziū Ceserims ant Užau-ginimo yra padūtos. Tai yra labay swarbus ir Lukesties pilnas Dalykas, kurio Swarbumā tikt tam galima geray ispažinti, kursai beprotiskaję ir pušiau pasiutuseję Ne-prietelyste Momėdonū prieš Kristiczonis ir jū užketusiji statuji Nisšitikejimo pilnqji Atsiszkrimā nū musū sawo paties Akimis regėšes. Tarp musū 50 Waikū, taip rašo Cesū Karolyne, yra 13 Swangeliskū, 31 Grykū, 1 Abessyniskė ir penkes Momėdonkos.

Šf tuleropōs Bėdōs, Rigōs ir kitokiū Suspaudimū yra maloningasis Diewas ir paskutiniūse dwejūse Metūse gelbejės. Tacziau jeib musū Pasakojims ne per ilgās pastotu, tay mes apie Nusidawimus šitame Dalke po Wiena ne pasakosim. Tacziau wienā Kupesties Akmeni, mus dar špaudzianti, mes sawo Prieteliams tikt turim matyti dūti. Tai yra Stoka Talpōs. Spitole arba Vigoniū Butas, kaip ir Waikū Butas yra abu per mažu pastoję. Abu Butu tur daug Pagalbōs Šėskan-cziujū atstatyti, kadangi abu wis tupinay ir per Mier pripilditu rendas. Tacziau tai dar ne didžiausioji Bėda. Toji ypaczey tame gul, kad Vigoniū Butas bey Waikū Butas powisam arti prie kits fito pridur, taipo, jog Dras arba Kwapas iš Vigoniū Buto ir i Waikū Butā isšiwerzia, kōktai, ypaczey atsimenant, koks nesweiks Ze-ruzalės Dras jau ir šep gana yra, dwilinkay priegadinga ir iskadinga rodos. Prie to prisideda, kad prie to Buto, ant Siono ēsanciojo, ir ney Pėdōs Platumo Daržo ne priklauso, kur Waikai arba Regalingieji bey nū Rigōs Atsigaunantieji užsilaiykty galėtu. Tikt mislikit: 50 gywū Waikū Bute be Daržo, kōke tai Proce, kōks tai Darbas. Rods musū Butas gul arti Miesto Wartū, wadinamū „Tassa Wartū“, taipo, kad Waikai weikay gal i Laukq ir i Drq pareiti, ale kaip weik Saule nusileidusi, tay Zeruzalės Wartas be jokio Susimilimo užrakinami, o kas tada ne Mieste yra, tur per Nakti lauk Miesto pasilikti. Tai po Ceseres bey Waikai labjausey atgaimi-nantiji Wakaro Czesq powisam ne gal ant Pasiwalkšti-nėjimo czystame ir sweikame Dre wartoti. Tengi tarp Waikū dar Karštligiū arba fitū kokiū limpanczū Rigū pasidaro, kaip toktai Zeruzalėje tanke nusidūd, tay Bėda powisam didele. Sergantieji Waikai tada tur tarp sweikujū pasilikti, kadangi ney jokio atširto Kampuczio ne randas, kur jūs nugabenti galima butu.

Ogi ir pat šime Mete toktai wēl yra nusidawę, kur 20 Waikū i Karštligę ipūle. Sweikieji Waikai tape, kadangi kitaip Pagalbōs ne buwo galima rasti, tūjau i tą, tikt dwi mazi Stubuti turintiji Butelukā nugabenti, kuri mes ant musū Gottfr ydo = Ukštumōs lauk Miesto už Tassa-Wartū turim. Keli miego jo Bute, kiti dwejose Szėtrose, lauk pastatytose. Saw tai iš sawęs isšimano, kad toks Staisims, iš Bėdōs padarytas,

su didžiausiomis Sunkenybėmis ir Trikinimais Užauginime, Uz dabojime ir Paniokfle sumegstas, tai jau ney rokote ne rokojant, kad Žiemods Gzese Miels Gzietroje miegoti ne gal. Kaip toli kitaip tai galėtu pastoti, kad mes czystame sweikame Dre ant Gottfrydo = Ukštumods nauja ruiminga Buta sawo Baikams pabudawoti ir senaji Buta powisam Ligonims padūti galetumbim! Ale ant to reik gero Gzmoto Piningū. Sey Wiešpats tai nor, tay jis tą mums gal dowanoti. Ale tam Tarpe mums kits Kelias ant Išpeigods pasirodo, kursai musū Bedą kiek tiek pamazinti galėtu. Dabar pat stow Butukas, prie Diakonisiū Buto prisirubežiojas, ant Pardawimo. Wiernasis Wiešpats yra pradėjęs girdėti ir išklaustyti, pirmneng mes haukēm. Nekursai tikras, permėgintas Prietelis musū Diakonisiū Buto yra Tuktanti Doreliū ant Pirkimo dūwanojęs. Dgi ir Siono Draugyste Mieste Nisky ir keli kiti Geradėsei yra mažesniū Dowanū ant to Daluko atsiunte. Ale Jeruzalėje yra Butai podbraug su Gruntu labay brangūs, taipo, jog mes dar toliaus ant kitods Pagalbods laukti turešim Mes tą Daluką Wiešpacziui ir Siono Prieteliams su Nusitkėjimu prie Gzirdiės dedam ir ne norim liautis prapę. Tu Wiešpatie, Pone Dieve, kėlkis, ir ant Sion susimilkis, nesa Gzesas yra, kad jods pasigailētumbei, ir Adyna atejo.

Wisofia Žine.

— Musū Wiešpats Karalius yra Miestelije Gastein užsilaihdams kelis Kartus ant Medzioklės buwęs, o cze ir keles. Kalnū Dskas (wokisla ywadina-mas Gemfen) pasowęs. Wiena Gyk, kaip jisai Gzumi paleides kitods Puczkdōs grebe; kurę jam Zarnas pritaisęs iš Užpakalio pridawe, tay jis taip greitay atgal grežesi, kad jis Mazumą Uki i Puczka isitrenke. Tacziau dangiskasis Wiešpats ji apsaugojo, kad jam is to ney jokiods Iškaddōs ne nusitiko.

— 18 taji Augustą buwo Esterreikiskio Ciecoriaus Gimimo Diena, kurioje musū Waiskai Gzleswig = Holsteine i Ubazą susitraukusieji, šaudidami ir Parotą laidydami, Garbę padare.

— Szwėdū Karalius yra su sawo Sunumi, Princu Augustu, 3. Augustą prie Denū Karaliaus apsilankęs.

— Kolerōs Liga, kuri šę Wafarą pirmjausey Egiptū Žemėje pasirode yra dabar jau i Italije parėjusi ir taipo mums jau imanytinay prisiartinusi.

— Iš šiaur = amerikiskosės Republikės pareit wis wiena dynna, wos mieritina Žine per kita. Wiena šako, kad wiena Moteriske, Wardu Surratt, kuri draug su keleis kitais dēl Ružudimo Presidente Linkolno esanti ant Smertiės prasubita, o pagal tai ir tūjau pakarta, kad ta dabar po Smertiės esanti per nekaltą isfrasta.

Kita Žine šako, kad dabar wadašis Sziaurameriōs Presidents Jonsons kas mielą Dieną, ypaczen pries Wakarą wis girtas esās, jog jis nesizinas tą darą, ir kas tam lygu. Kas zin, kiek to Wiso Diesa, kiek ne.

— Konstantinopelije, Turkijōs wyriausiamė Mieste buwo, kaip zinote, po paslutiniojo Turkiskiojo Karo pries Rusus, pirm keliū Metū nusidawusiojo, Apstatimas Ewangelijōs prasidėjęs, ale pries taji paslutiniame Gzese ir wēl Trikinimai bey Perfekinejimai pakile. Tacziau tie dabar jau ir wēl yra pasiliowę. Tieji, kurie dēl Ewangelijōs Apstatimo i Kalejimą buwo parėję, yra wēl paleisti, o dabar ir wēl Wale, Ewangeliją apsaktyti, tacziau ne atwiray ant Ulyczū; tik Wybeles tarp Momėdiskiū išplatinti dar ginama. Per pakrikštūsius Turkus, kurie dēl sawo Wierōs Permainimo i kitus Turkijōs Miestus tape išwaryti, yra Ewangeliją ir kitur parėjusi, lyg kaip kokei Tropai degant, per Ribirtkis, aplinkuy išlakiojancias, ir kitur šen ir ten Ugnis pasidaro. Dgi podraugiskas Bargas yra Tikincziūsius Konstantinopelije, kaip ir tenay dirbanczeses Pasiantynstēs Draugystes arczius prie kits kito sumienijęs ir šitoliu Budu jū Surinkimus padidinęs. Tazgi ir czion matom, kad ir Bargai bey Perfekinejimai tur Kristaus Wyliminiemsiems bey jo Karalystei ant Gero derėti.

— Ciecorius Napoleons buwo piose Dienose Szweiceriū Žemėje, ant Piliēs Arēnenberg, kur jisai, pirm Ciecoriumi pastojęs budams, su sawo Motina ilgą Gzėsą ussilaike, draug su sawo Pacze Ciecorene apsilankęs, ale is ten jau dabar wēl Namūn i Parызą pargryžęs.

Upsakimas.

Hollandiskū Stogo Czerpjū;
Geriausū kralkiniū Czerpjū (ant Stogo Kraiko arba Wiršaus dedamū);

Akmeniniū Angliū Kalwinczioms, du Kart persijotū;
Akmeniniū Angliū Masynėms, Kuknės Pelenėms bey Kalkatiū Kurenimui;

Geriausiojo Portland = Cemento;
Belgiskūjų Wėzimo = Depalū, Nylkūse $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{2}$ bey $\frac{1}{2}$ Swarū bideliūse;

Mediniū Pucmaluniū (ant Sawū Izcystijimo) gražey isdirbtū, po 8½ Drl. už kōžną prisulome mes meilingiemsiems Pirkejams, ogi mes ir wisadōs priimame Apsteliawimū ant akmeniniū Angliū bey Stogo Czerpjū gerokose Daugybėse, ant Priemimo is ateinancziūjų Walczū, už piges Prekes.

G. et J. Thurau.

Tilžėi, Pathof; Ulyczioje Dro. 10.

As esmi apsiēmės, sawo Gruntstūki, Nagainės Prusūse (Magnit Preussen) gultintij, kur dabar Szasije budawojama, is watanōs Walės pardūti.

H. Plath.

Preke Karaliaucziuje 5. Septemberti.

Kwieczei 65—78 Sgr., Rugei 50—57 Sgr., Miezėi did. 30—35 Sgr., maj 28—34 Sgr., Awizos 20—28 Sgr., Žirnei, rain 60—70 Sgr., balt 60—70 Sgr., Koputės 21—24 Sgr., Gziens 31—33 Sgr. už Cent., Szaudai 15—16 Sgr. už Cent., Swtestas 10—11 Sgr. už Sw., Kiauset — Sgr.